

РЕШЕНИЕ

№ 1044

гр. П., 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Явор П. Джамалов

като разгледа докладваното от Явор П. Джамалов Гражданско дело № 20221720102442 по описа за 2022 година

Предявения иск е с правно основание чл.124, от ГПК.

По изложените в исковата молба обстоятелства, С. В. С., с ЕГН *****, в гр. П., кв. „Т.“, блок ** ** апартамент ** моли да бъде установено по отношение на „ТОПЛОФИКАЦИЯ - П.“ АД с ЕИК 13012360 със седалище и адрес на управление: гр. П. 2303, кв. „Мошино“ ТЕЦ „Република“ предст. от Изпълнителния директор Ч.С., че не дължи сумата от 1685,87 лева от която: 1322,85 лева представляваща главница за неплатена топлинна енергия за топлоснабден имот с абонатен № *****, находящ се в гр. П., кв. „Т.“ ** ** апартамент ** за периода **** г. до **** г.; сумата от 356,23 лева представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за периода от **** г. до **** г., ведно със законната лихва върху главницата от 1322,85 лева, считано от датата на подаване на заявлението - 05.12.2003 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените разноски по делото в размер на 6,19 лева предмет на събиране по изп.д. № **** г. по описа на ЧСИ С.Б. - рег. № *** както му се присъдят направените разноски по делото.

Ответното дружество “Топлофикация – П.” ЕАД – гр. П., оспорва така предявените искове, като моли същите да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Районният съд, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено и доказано от фактическа и правна страна следното:

Не се спори по делото, а и видно от представеното копие от изп.д. № **** г. по описа на ЧСИ С.Б. - рег. № *** се установява, че срещу ищеца е бил издаден изпълнителен лист от 26.01.2004 г., на основание чл. 237 ГПК /отм./ да заплати на ответното дружество сумата от 1322,85 лева представляваща главница топлоснабден имот с абонатен №

*****, находящ се в гр. П., кв. „Т. ** за периода **** г. до **** г.; сумата от 356,23 лева представля месечните плащания за периода от **** г. до **** г., ведно със заю 1322,85 лева, считано от датата на подаване на заявлението - 05.12.2003 г. вземането, както и направените разноси по делото в размер на 26,79 лева. Въз основа на същия изпълнителен лист, е било образувано месец 03.2011 г. второ по ред изп.д. № 165/2011 г. по описа на ЧСИ С.Д.. С молба от ****г.на ответното дружество е било образувано и цитираното изп.д. № **** г. по описа на ЧСИ С.Б. - рег. № **** По същото са извършени справки и наложени запори към дата 14.02.2014г., след което няма данни по делото да за извършвани действия по принудително събиране на вземането. До 2015г. съгласно тогава действащата практика на ВКС, не е текъл давностен срок, като поради липса на изпълнителни действия, производството по изпълнителното дело е било перимирано на 14.02.2016г.

Предявен е иск с правно основание чл. 439 от ГПК, вр. чл. 111 от ГПК, за признаване на установено, спрямо ответника, че ищеца не дължи посочените суми предвид настъпването на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, както и установяване недължимостта на присъдени в полза на ответника вземания за доставена топлинна енергия, за които последния се е снабдил с изпълнителен лист.

Съобразно разпоредбата на чл. 439 от ГПК, длъжникът по изпълнителното производство може да оспори чрез иск изпълняемото право на взыскателя, ако възраженията му се основат на факти, настъпили след издаването на съдебния акт. По своето естество искът по чл. 439 ГПК е отрицателен установителен иск и с него ищецът се домогва да установи, че изпълняемото право на взыскателя по изпълнителното дело, вследствие на новонастъпилите след постановяването на съдебния акт факти, е престанало да съществува или че изпълняемостта му не е настъпила. По изложените съображения предявеният иск е допустим, доколкото наличието на висящ изпълнителен процес за събиране на вземането по изпълнителния лист е достатъчно основание за пораждаване на правен интерес у длъжника за предявяване на иска по чл.439 ГПК, с който се оспорва изпълнението.

Предявеният иск е основан на твърдения, че ищецът не дължи процесните суми поради наличие на новонастъпили обстоятелства след влизане в сила на заповедта за изпълнение, а именно погасяването на вземанията поради изтекла погасителна давност. Влязлата в сила заповед за изпълнение има преклудиращ ефект и препятства оспорването на задълженията въз основа на обстоятелства или доказателства, които са били известни на длъжника и с които е разполагал или е можел да се снабди, до изтичането на срока за възражение.

Съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД, ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. В случая има издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК. Разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД, изм. ДВ, бр. 12 от 1993 г. постановява, че ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години, като началната редакция на текста, обн. ДВ, бр. 275 от 1950 г. е предвиждала същото правило, изключвайки вземания срещу държавата и държавните

предприятия. При влизането в сила на редакцията на чл. 117, ал. 2 ЗЗД с ДВ, бр. 275 от 1950г. действащ е бил Законът за гражданското съдопроизводство, който е уреждал заповедното производство и изрично е предвиждал, че подаването на молба за издаване заповед за изпълнение произвежда действието на подаване искова молба и само в случай че молбата бъде оставена без уважение или не бъде връчена, тя няма такова действие (арг. чл. 156г ЗГС). Понастоящем в заповедното производство издаването на изпълнителен лист се предполага от издаването на специален съдебен акт – заповед за изпълнение, чрез която се установява дали вземането е спорно и която съставлява съдебно изпълнително основание (арг. чл. 404, т. 1, предл. 3 ГПК). Правните последици на влязлата в сила заповед за изпълнение са аналогични на последиците на влязло в сила съдебно решение – същата има установително и преклюдиращо действие в отношенията между страните. Влязлата в сила заповед за изпълнение препятства оспорването на задълженията, въз основа на обстоятелства или доказателства, които са били известни на длъжника, и с които е разполагал или е можел да се снабди до изтичането на срока за възражение. Установеното със заповедта вземане не подлежи на пререшаване, освен чрез използване на извънредните способности, лимитативно очертани в чл. 423 ГПК и чл. 424 ГПК, аналогични на чл. 303, ал. 1, т. 1 и т. 5 ГПК. Същевременно практиката на ВС е наложила, че по отношение на заповедното производство, по което е издадено изпълнителното основание, е допустим и иск по чл. 439 ГПК, макар да не било проведено съдебно дирене. Чрез тези специални норми законодателят е придал на влязлата в сила заповед за изпълнение характера на влязло в сила решение за вземането, защото е ограничил нейното атакуване до степен в каквато е ограничено и атакуването на влезли в сила решения. Същевременно вземането за периодични плащания, установено с решение, постановено по реда на чл. 422 ГПК след подадено по реда на чл. 414 ГПК възражение срещу заповедта, се погасява с общата 5-годишна давност. Ако се приеме, че същото вземане би се погасило с кратката 3-годишна давност, в случай, че срещу заповедта не е подадено възражение и същата е влязла в сила, това би създавало ситуация в която обстоятелството каква ще е давността за едно вземане, да зависи от процесуалното поведение на длъжника.

По изложените съображения настоящия съдебен състав намира, че погасителната давност за вземането е общата 5-годишна давност по арг. от чл. 117, ал. 2 ЗЗД, който е приложим и в настоящия случай.

От горното следва, че към настоящия момент за ответното дружество е било погасено правото за принудително събиране на вземането поради изтекъл 5 годишен давностен срок към 2020г., тъй като не са налице доказателства установяващи прекъсване на давностния срок по предвидения от закона ред.

С погасяването на главницата, се погасяват и свързаните с нея изтекли лихви и други акцесорни задължения, поради което погасени по давност са и задълженията за лихва, за забава на плащането и направените разноски.

С оглед на изложеното така предявените иски като основателни и доказани следва да бъдат уважени изцяло.

Предвид изхода на делото ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на ищеца направените разноски по делото в размер на 417.43 лева.

Водим от гореизложеното и в същия смисъл, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на "Топлофикация -П." АД с ЕИК-113012360, със седалище гр.П., кв.Мошино, ТЕЦ „Република”, че С. В. С., с ЕГН *****, в гр. П., кв. „Т.“, блок ** ** апартамент ** не дължи сумата от 1685,87 лева от която: 1322,85 лева представляваща главница за неплатена топлинна енергия за топлоснабден имот с абонатен № *****, находящ се в гр. П., кв. „Т.“ ** ** апартамент ** за периода **** г. до **** г.; сумата от 356,23 лева представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за периода от **** г. до **** г., ведно със законната лихва върху главницата от 1322,85 лева, считано от датата на подаване на заявлението - 05.12.2003 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените разноски по делото в размер на 6,19 лева предмет на събиране по изп.дело № **** г. по описа на ЧСИ С.Б. - рег. № *** поради изтекъл давностен срок.

ОСЪЖДА “ТОПЛОФИКАЦИЯ – П.” ЕАД – гр. П., с ЕИК-113012360, със седалище гр.П., кв.Мошино, ТЕЦ „Република”, да заплати на С. В. С., с ЕГН *****, в гр. П., кв. „Т.“, блок ** ** апартамент ** сумата от 417.43 лева, направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____